

Skåne

Oxie h: d

V. Yngelstads S: n

"Bed av Skånska Dagbladet" Malmö

När hästen började:

Detta som nu skrives har passerat på en gammal gård
 uti V. Yngelstads socken, Oxie härad. Först med hästen var
 det rågen, och den var mogen sist i juli månad det året,
 och det var jo den stora dagen då, där var slaktade ett
 stort lam, några dagar innan, som där skulle kokas suppa
 på en del af det. Då skulle uppbudas alla som hade sett
 potatis på egendomen de skulle jo göra sina dagverk.
 Där blef uppbyggat en träskaman en skräddare en
 byskare en snickare med deras kvinnors det skulle bakes
 i tide så de kunde hafva sina lier skarpa och i
 ordning. Fruntimmer skulle binda eftersom där huggas,
 två stycken efter varje huggare, och ett par gubbar,
 och ett par påga. på en klär som skulle sätta upp
 trävarne. Ja så kom den stora dagen därigen var
 uppe vid 4 tiden han skulle först flytta hästarna som
 stoa på klöppervallen, sen när han kom hem så
 var det kaffe gån, där var köpt hem ett stort
 ankare brännvin, och så några kanner Westindisk
 sam. När då blockan var fin kom gubborna
 och deras fruntimmer, hade de några mindre
 pyssor fick de följa med för att få mat.

6 sid.

På var det först gök och half sex var det (därför brukat
 vilken bestod af salt limkammsia potatis flata och brädd
 och [syltemjölke] färmjölke som var tjock där doppades
 bräddbitarna i den och så förvaras de, det var förresten gott.
 En stor sup hände jo alltid till. och så. Sen var det att
 bärga, först hugg arängen sen hugg ja, sen kom gubbarna
 på ra, så gick det då tills klockan var half nio, då
 var det lillerniada en rätt stor smörgås med hemma
 lagad ost på och så en sup. och arikes kaggen gick
 från mun till mun inget glas eller kopp det var ej så
 det var förresten en glad dag, då vädret var vackert men
 det var ett stipt arbete, ibland låg rägen på sina ställen
 så den som kom i balan, hade dubbelt arbete än de andra.
 men rätt skulle det gå det skulle vara slut för
 dagen med rågtjycku. Ja så klockan tolf var det
 middag då var det sappa med klump russin och
 smitkon i så den smakade bra. sen var det till
 att slipa tien men där var bara en slipsten så
 de kunde inte komma till alla på en gång så några
 bara väddade tien för klockan ett var det
 kaffe med romgök, halftops plankan gick omkring
 så de kunde taga sig en bra klunk efter som de
 talde. Sen var det i väg igen ut på fältet

3.

Och så gick det igen tills klockan var fyra så var
 det mealtid den bestod af långfisks med senapsås
 smör och bröd och potatis samt trästora suppar till fisken
 när det var slut med ätandet så i väg igen vi hugg då
 tills klockan var åtta då var det slut med stöket
 ja spräddaren gick åt på eftermiddagen så hanguts
 hem men byckaren sade "hugga hugga" hugga så
 länge vi mäta! så han blev kvar tills kvällen
 Det var jo så att stöket var icke lika brett så där blev
 ingen mot till han till sitt så han skulle ta haren men
 den var stöket i väg långt förut det är jo så att den
 som inte får något får taga haren för sitt, där är
 hela historien om haren. Sen gick vi hem ganska
 beträna med vår dag men det händes i armarna
 om morgonen när jag vaknade man kunde knappast röra
 dem men det gick fort öfver. När vi då kom hem så
 var det korngrynsgrät med en stor smörkaka i.
 mjölk smör och bröd sen var vi fria för den dagen.
 1) På en ätta dagar efter var det till att kösa in vägen
 det var nästan värre än att hugga den, de stora små
 skuthärrarna som vi hade då, var ej så lätt att kösa,
 att så den skulle igenom partiet så höge kunde de
 inte vara alla stackarna skulle stå på gården /

4

Men vi började att köra: där kom en dagläsnare från staden Malmö han hade inte mer än ett äga och var ej vidare van till att köra han skulle jo spela viktigt och ta ett stort loss men han kom ej långt förän upp och mer på sträckten han tog några frivolter innan han nådde marken när han då hade krafsat sig upp kom hus banden och var arg, sade åt han varför inte han kunde köra riktigt detta försummas jo alltså både här och därhemma. men Malmö han marscha upp sej. och sade: vill hus banden kranjla, källa med råglan, trekwarters breda vagnna! men rågen kom in och blev bra köttad. Sen var det tid att bugga karn och det gick för var dag tills vi fick slut, en lott om dagen skulle gå, det blev något äpver ett tuntand pr man. Så var det punktören som fick bratt med att neja upp i hävar, och binna, de hade med sig en handräffa af trä, och en långkamstämpel att snoband utop, ja vi drängar fick följa lunken gubbenarna skulle sätta i trappar det var jo så. drängarna skulle gå till häger och sen den största tösen, sen kom de i bredd efter älter för den som gick till häger skulle vara lång fram

Men den sista dagen vi bunda då var det staddaren som skulle bindas då var det bläm i alla för ingen ville binda den; staddaren skulle bindas med flera band och den som blev den olycklige skulle sitta på närmsta kordändan på höttagillet den gången var det en gammal kvinga som fick göra det. Ja nu var det bästa igen det var höttagillet det blev jo ej färän rågen var sådd och potatisen planterad och stackarna på gården skulle vara i fullt hugna i alla fyra sidorna rigna och rygga, var det någon stack som hade slatt sig så skulle den täckas med halm för de fick stå, de sitta ändå ut i mars månad, all såd skulle träckas på lagen med pläjel det var störst drängen och en punströskan som stod där hela vintern och korrabade det var nog det värsta utaf allt arbete, så kom då dagen när höttagillet skulle vara, folket slet björna kl. 3 på em. så fick där kaffe med brödet och gätk, sen vid 5 tiden var det middag med lutfisk potatis och risgröt och gubbarna fick då en hel del stora supar det blev både helan halvven och många tårter när det då var slut med middagen, då skulle de ut och titta på stackarna och mycket annat.

6,

Sen var det kaffe och gick igen sen börjades att
 spela knack och några samtalsier tills
 spelmannen kom han kom då vid åtta tiden
 och då var gubbarna i tagen och då gick dansen
 vässe emellan var toddi där draks, där skulle
 jo dansas kadrii, också då var de me alla
 samman till och med den som kändt stodderna,
 gick vara med, det gick då det visvar till klackan
 slog tolf då var det smärqäbord med rätet
 lamkätt och korv och många suppar där var jo
 att någon som var trött men det var ikke af arbete
 den dagen. Så stöplade gubbarna med sina familjer
 hem glada i hägen den gänqen var skrättaren med till siste man
 J. L.

Min gäru Landtbrukaren Johan Larsson
 Pällestun
 Fjärdingsläp